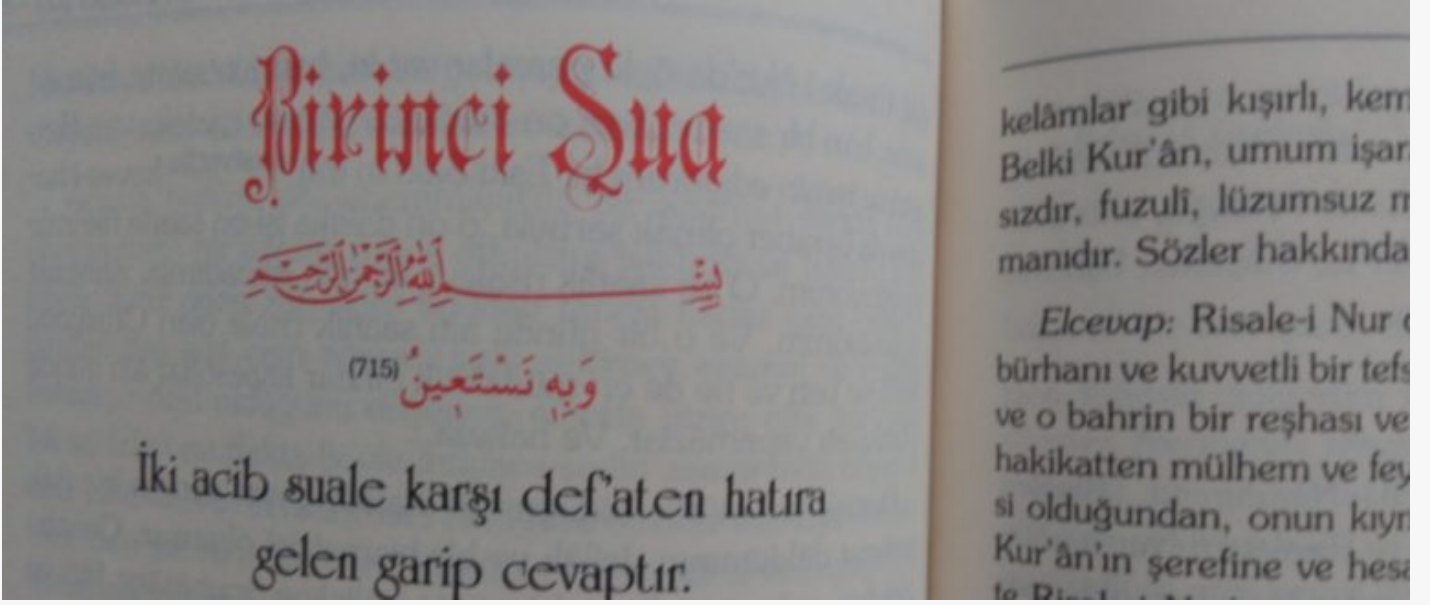
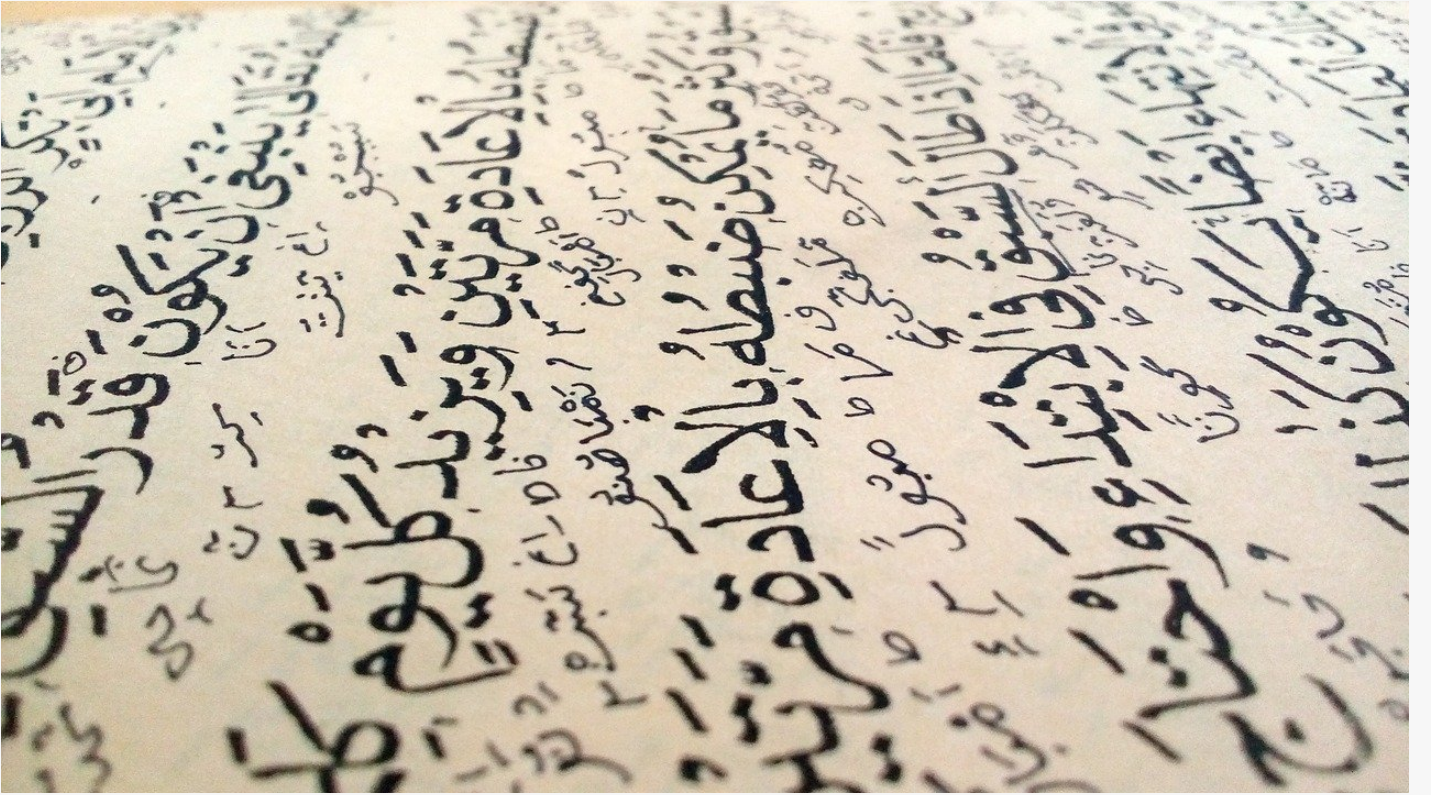

Ebced ve cifir ilmiyle yazılan Birinci Şua

İstiklal Harbi sonrasında bu millet bin bir güçlkle Meclis ve cumhuriyet idaresini hayata geçiriyor. Osmanlı Devletinin son bulmasına rağmen büyük bir ümitle, yeni cumhuriyetle birlikte dünya milletleri içinde hak ettiği yeri almak için uğraş veriyor. Ne var ki, 1923 cumhuriyet ilanı sonrasında idareyi ele geçiren Halk Partisi zihniyeti bu ümitleri bir bir söndürüyor. Tüm hak ve hürriyetler üzerinde çok ağır bir baskı kuruyor. Yeni bir düzen getirmek ve yeni inkılapları topluma dayatmak maksadı ile, **bilhassa, din ve vicdan hürriyeti** çok büyük bir baskı altına alınıyor. Öyle ki, doğudaki bazı isyan hareketleri bahane edilerek bir çok insan ya idam ediliyor veya sürgüne yollanıyor.

İşte bunlardan birisi, yani hiç bir şekilde asayiş ihlal etmediği halde sürgüne gönderilen, Bediüzzaman Hazretleridir. Ankara hükümeti ile anlaşamayıp Van'da inzivaya çekilmesine rağmen, doğu hadisleri neticesinde önce Burdur, sonra Isparta ve nihayetinde ise o zamanlar kuş uçmaz kervan geçmez bir yer olan Barla kasabasına sürgün ediliyor. Burada kaldığı **sekiz yıl içinde ise Risale-i Nur adlı tefsirini neşretmeye** muvaffak oluyor. Risalelerin kahir ekseriyeti bu süre içinde yazılıyor. Bu eserler elbette ki, din ve vicdan hürriyeti üzerinde çok ağır bir baskı uygulayan müstebit zihniyeti çok rahatsız ediyor. Öyle ki, Bediüzzaman ve yüz yirmi talebesi Eskişehir mahkemesine sevk ediliyor. Verilecek

hüküm ise çok daha önceden belli: idam. İstiklal Mahkemeleri ve benzeri bazı mahkemelerde mahkumların önce idam edilip sonra hükümlerin yazıldığı bir zeminde, Bediüzzaman ve talebeleri için de böyle bir emir verilmiş olması durumun vehametini göstermeye yeter de artar bile. Hatta Isparta'dan Eskişehir'e sevk edilirken, müfreze komutanına gözden irak bir yerde kurşuna dizilip infaz edilmesi de gizli bir emir olarak veriliyor. Genç komutan işin aslını anlayıp insafa geliyor da, bu gizli emri yerine getirmiyor. Böylece o mazlumlar Eskişehir mahkemesine çıkıyorlar. Ancak yine de mahkeme önceden karar vermiştir. Çünkü emir büyük yerden gelmektedir: Kesin idam.

O yüz yirmi kahraman ise büyük bir sıkıntı ve telaş içinde haklarında verilecek hükmü beklemektedirler. Hapishane şartlarında yapılan baskı ve işkenceler dayanılmaz bir hal almış, akıl almaz iddialarla o yüz yirmi iman mücahidi toptan imha edilmek istenmektedir.

İşte Birinci Şua adlı eser bu sıkıntıların tavan yaptığı, ümitlerin bittiği, sabırların tükendiği, ehl-i imanın başına kara bulutların çöktüğü bir zaman ve zeminde yazılmıştır. Her yeri kap kara bir küfür zulmetinin sarıp sarmaladığı bir anda, **Kuran nuru meydana çıkmış ve kararan günleri aydınlatmış, küfür zulmetlerini dağıtmış;** o iman kahramanlarına ümit ve şevk vermiştir. Kuran, Birinci Şuada beyan edilen otuz üç ayet ile o iman dolu gönüllerdeki ümitsizlik pasını silip atmıştır.

Manen demiştir ki: Korkmayın!.. Ümitvar olun. Allah'ın ipine sımsıkı sarılın. Allah yolunda mücadele edin. Ümit ve şevkiniz hiç eksilmesin, çünkü **Allah nurunu tamamlayacaktır.** Allah sizi bu eh-i dalaletten koruyacaktır. Bu Eskişehir hapsinden emniyet içinde kurtulacaksınız. Sizi yok etmeye çalışan bu dalalet güruhuna da kısa bir zaman sonra galip geleceksiniz. Eğer emri hak vuku bulur ise, sonunda **Allah sizi cennetine koyacaktır.** Böylece o sıkıntıya girmiş olan yüz yirmi mücahide Allah, 33 ayeti ile şevk ve ümit veriyor. Bediüzzaman Hazretleri de bu şevk ve ümit dolu ayetlerin işari manalarını Birinci Şua olarak neşrediyor.

İşte Birinci Şua çok ağır şartlar içinde, Allah yolunda mücadele eden o bir avuç mücahide şevk ve ümit vermek için yazılmıştır. Bu nedenle Birinci Şuada beyan edilen hakikatleri doğru ve istikametli bir şekilde anlamak için o zamanın ağır şartları dikkate alınmalıdır. Günümüzde bazı ehl-i ilim ve ehl-i tarikat ve hakikat bu eseri, sanki normal şartlar altından yazılmış gibi, tenkit ediyorlar. Sadece hissi ve gayr-ı ilmi bahanelerle bu eser hakkında insafsızca sözler söylüyorlar.

Halbuki bu eserin yazıldığı şartları dikkate almadan yapılacak bir tenkit doğrudan o iman kahramanlarının hak ve hukukuna tecavüz hükmüne geçer. Büyük ve azim bir giybet anlamına gelir. Hatta o insafsızca yapılan tenkitler **ehl-i zındıkaya, ehl-i dalalete ve küfre bilerek veya bilmeyerek yardım ve tarafgirlik anlamına** gelir ki; bu dehşetli halden ehl-i imanın titremesi lazım. Üstelik yapılan tenkitlerin de hiç bir ilmi tarafı yok. Sadece hissi ve karalama maksatlı, bazıları da kıskançlık hisleri ile sarmalanmış tenkitler.

Samimi bir şekilde reddiye yazmak isteyenler ilmi bir cevap vermek durumundadırlar. Yani orada verilen haberlerin doğru ve yanlışlığını, cifir ve ebced hesabındaki hataları veya doğruları tahlil etmelidirler. Görebildiğimiz kadarıyla böyle bir çalışma yok. Aklının almadığını kabul etmeyen cehalet dolu itirazlar var. Zaten bu itirazların da bir çoğu da, dindar görüntü altında, ne yazık ki zamanındaki tek parti idaresini özleyen kesimlerin uzantısı olan insanlardan gelmekte.

Halbuki Birinci Şuanın verdiği haberler tamamen doğru haberlerdir. Mesela yazıldığı **yıl 1935 yılı olmasına rağmen, 1950 de o baskı rejiminin son bulacağı haberi verilmiş** ve bu haber doğru bir şekilde vuku bulmuştur. Yine **1971 yılında dehşetli bir şerden** haber verilmiştir, bu da doğru çıkmıştır. Zaten tenkit edenler asla bu tür bilgilere bakmaksızın, "Bu nasıl böyle olur, siz Kuran'dan nasıl böyle bir bir mana çıkarırsınız veya biz varken size mi kaldı" gibi kıskançlık duygularıyla ve sathi bilgilerle itiraz etmektedirler.

Bazıları da tam bir gayr-i ilmilik içinde **cifir ve ebced** meselesine itiraz etmektedirler. Kuran'ının kelime ve cümlelerinde bir matematik düzen ve şifrenin olmadığını iddia etmektedirler. Böyle bir iddia gerçekten çok uzaktır. Çünkü bu konuda bir çok eser neşredilmiş. Konunun uzmanları Kuran'da cifir ve ebced hesabı olduğuna dair geniş izahlar yapmışlar. Bu konuda basit bir arama ile internette bir çok bilgiye ulaşmak mümkün. Biz bu noktada sadece bir hususa temas etmekle yetineceğiz.

O da şu:

Kainata ve kainat içindeki tüm sanatlara ve dünyamıza dikkatli bir nazarla bakıldığı zaman müthiş bir matematik düzen olduğu görülecektir. Bu günkü fen ilimleri bu matematik düzenin tanımlayıcıları ve izahlarıdır. İnsan sadece kendi azalarına dikkat etse o matematik düzenin bir çok delilini müşahade eder. Elindeki parmak sayılarından, azalarına ve hücrelerine kadar büyük bir matematik düzenin varlığını açıkça görülebilir.

Kainat ve içindekiler böyle bir matematik düzene sahip iken, kainatı tefsir eden Kuran kelimatı içinde de niçin bir matematik düzen ve sistem olmasın? Harflerin altındaki matematik düzen içinde bazı sırlı manalar saklanmasın? Cenab-ı Hak bu manalar ile bazı has kullarına bazı sırları anlatmasın?

İşte Birinci Şua bu dehşetli asır ve devre ait bazı sırların ifade edildiği ve Allah yolunda mücadele eden bazı iman kahramanlarına ümit ve şevk veren şifreli haberlerin beyan edildiği bir eserdir. Zaten orada tefsir edilen otuz üç ayete bakıldığı zaman tüm ehl-i imanı ilgilendiren, onları şevke getiren ve onların mücahedelerini tebrik eden ve Allah yolunda cihat etmeye yönlendiren ayetler olduğu görülür. Ayetlerde ifade edilen umumi mana içinde ise, Bediüzzaman Hazretleri bazı hususi anlamları da keşfederek iman mücahitlerini şevk ve gayrete getirmiştir. Ayetlerin umumi manalarından kendisi ve talebelerinin hissesine düşen manaları beyan etmiştir. Bunun neresi yanlıştır, anlamak çok zor. Her iman ehli orada ifade edilen hakikatleri zaten yaşamakla mükellef iken garip bir hissiyatla neden karşı çıkar, hayret edilecek bir durumdur. Hatta o ayetlerin emrettiği gibi Kuran'a tabi olup ehl-i dalalete karşı mücadele etmek asıl görevi iken, o tarafı bırakıp, bu emirleri yerine getirmeye çalışan ve o çok ağır şartlar içinde kimsenin burunu kanatmadan mücadeleyi kazanan Bediüzzaman ve talebelerine karşı bir muaraza vaziyeti alıyor. Kendi fikrinde bir hata, haydi hata bile olsa bir ilmi hata olabilecek bir durumu çok büyüterek iman hizmeti yapan Risale-i Nura ve talebelerine muhalif bir vaziyet alıp, adeta ehl-i zındıkaya bir yardım hükmünde, dehşetli bir hataya düşüyor.

Bu noktada ehl-i iman kardeşlerimize bir tavsiyemiz var:

Eğer iyi niyet ve samimiyetle **Birinci Şuadaki hakikatleri öğrenmek istiyorlar ise Bediüzzaman Hazretlerinin 1923-1950 arasındaki hayatı ile birlikte okunmalı**, Birinci Şua. Bilhassa eserin yazıldığı Eskişehir mahkemesi süreci çok daha dikkatli okunmalı. Orada yaşanan ağır şartlar dikkate alınmalı. Yoksa hem Birinci Şuayı eksik anlar, hem de bazı hatalı fikirlerin etkisinde kalır. Böylece maddi ve manevi zarara uğrama ihtimali artar. Unutulmasın bu dünyanın bir de öte tarafı var. Ve orada, burada söylediğimiz her kelimededen sorguya çekileceğiz.